

Verklaring voor de Wereldweek voor Vrede in Palestina en Israël 2019

“Menselijkheid en Gelijkheid in Gods schepping”

Ter gelegenheid van de [Wereldweek voor Vrede in Palestina en Israël](#) (15-22 september 2019), ondersteund door de Wereldraad van Kerken, sluit Pax Christi International zich aan bij de algemene oproep om menselijkheid en gelijkheid in Gods schepping te erkennen en te verdedigen. De rotsvaste overtuiging dat alle mensen door God geschapen zijn, is fundamenteel in ons geloof en in dat van onze joodse en moslimbroeders en -zusters. Als kinderen van een genadige en liefdevolle Schepper zijn onze menselijkheid en gelijkheid onaantastbaar. Deze principes vormen ook in de seculiere omgeving de basis van internationaal recht en zijn verankerd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van de VN (UVRM). Zij vormen de hoeksteen van een rechtvaardige, humane en vrije samenleving.

Voor hen van wie leven en toekomst dagelijks op het spel staan door de realiteit in Israël-Palestina is de oproep tot menselijkheid en gelijkheid bijzonder urgent. Het aanhoudend conflict in de regio maakt slachtoffers in alle gemeenschappen. Zowel Israëli als Palestijnen hebben geleden door elkaars toedoen en beide zijn verantwoordelijk voor gewetenloze daden die onschuldige mensen treffen. Onze vredesbeweging veroordeelt alle daden van geweld en gelooft dat diegenen die tot agressie oproepen voor hun verantwoordelijkheid geplaatst moeten worden. Wij steunen alle organisaties in Israël en Palestina die vreedzame oplossingen voor dit conflict nastreven.

De cyclus van geweld en vergelding heeft sommigen ‘besmet’ met de ontmenselijking van de ander. Het heeft een vergiftigde omgeving geschapen die de fundamentele menselijkheid van sommigen verlaagt en de inherente waarde van anderen verhoogt. Het is in de kern de gevaarlijkste bedreiging die de hoop op een rechtvaardige en duurzame vrede ondermijnt. Voor de Palestijnen betekent het dat hun fundamentele mensenrechten en vrijheden al te vaak geschonden worden en hun menselijkheid ongreepbaar is geworden. Dat geldt zowel voor de Palestijnen in Israël als voor hen die leven in de bezette Palestijnse gebieden, met inbegrip van Oost-Jeruzalem, of voor de vierde generatie vluchtelingen in kampen van UNRWA (Organisatie van de Verenigde Naties voor hulpverlening aan Palestijnse vluchtelingen) en in de diaspora.

De Palestijns Arabische burgers vertegenwoordigen ongeveer 21% van de bevolking in Israël.¹ Onze vredesbeweging is diep bezorgd door de meer dan vijftig wetten die in Israël gestemd zijn en toegepast worden, en die expliciet discriminerend zijn of in hun toepassing een duidelijk andere impact hebben op Palestijns Arabische burgers. Zo is er bijvoorbeeld:

¹ Israeli Central Bureau of Statistics, 2019 population statistics, <https://www.cbs.gov.il/en/subjects/Pages/Population.aspx>.

- De **Wet op eigendom van afwezigen** (*Absentee Property Law*) werd gestemd in 1950, twee jaar nadat zo'n 750.000 Palestijnen vertrokken of werden verplicht hun huizen te ontluchten in de nasleep van de stichting van de staat Israël. Deze wet is niet van toepassing op Joodse burgers en geeft de staat het recht om 'verlaten' eigendommen of gronden te onteigenen. In 2010 werd een amendement goedgekeurd dat de staat tot eigenaar maakt van wat binnen deze wet geconfisqueerd was. Uit gegevens blijkt dat 96% van alle Joodse gemeenschappen die tussen 1948 en 1953 zijn gesticht, werden gebouwd op eigendom van afwezigen. Palestijns Arabische burgers bezitten vandaag slechts 3,5% van de gronden binnen de grenzen van Israël.²
- De **Wet op terugkeer** (*Law of Return*) werd ook in 1950 gestemd en geamendeerd in 1970. Zij laat iedereen met minstens één Joodse grootouder toe om naar Israël te immigreren en automatisch de Israëlische nationaliteit te verkrijgen. Deze wet verleent tevens burgerrecht aan hun kinderen, kleinkinderen en echtgeno(o)t(e). Er is geen vergelijkbare wet die Palestijnen het recht geeft om te immigreren en staatsburgerschap te verwerven, zelfs niet aan hen die geboren zijn in wat nu de staat Israël is. Palestijnen kunnen niet terugkeren naar de Westoever, Oost-Jeruzalem of Gaza, soms zelfs niet om een bezoek te brengen. Het ontbreken van dergelijke wet ontzegt Palestijnen een recht op terugkeer zoals voorzien in resolutie 194 van de algemene vergadering van de VN en in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (Artikel 13). Nochtans heeft Israël die Verklaring ondertekend.
- De **Bescherming van Heilige Plaatsen** (*Protection of Holy Sites*), uitgevaardigd in 1967, geeft het Ministerie van Religieuze Zaken het recht om de namen van heilige plaatsen in Israël vast te leggen. Het ministerie heeft 135 joodse locaties als heilige plaatsen vastgelegd. Tot heden heeft geen enkele christelijke, islamitische of druzische heilige plaats die status verkregen.³
- De **Nationale Wet op toegang tot Israël** (*National Entry into Israel Law* – ook bekend als de "Burgerschap en gezinsherenigingswet"). Deze wet uit 2003 was bedoeld als tijdelijke veiligheidsmaatregel, maar is sindsdien elk jaar verlengd. Zij ontzegt burgerschap en recht op vestiging aan de echtgeno(o)t(e) van een Israëlisch burger als die uit de bezette gebieden, Gaza of een ander 'vijandig' land komt. Deze wet treft onevenredig Palestijns Arabische burgers van Israël, aangezien de kans bij hen het grootst is dat ze een echtgeno(o)t(e) hebben die woont in de bezette gebieden, in Gaza, in een Libanees of Syrisch vluchtelingenkamp, of in de diaspora.
- De **Wet op de Joodse Nationale Staat** (*Jewish National-State Law*) van juli 2018 maakt de Israëlische staat expliciet tot de natiestaat van het Joodse volk en verzekert zo het etnisch-religieuze karakter van Israël als exclusief Joods. Zij geeft de staat de opdracht om "het culturele, historische en

² The Mossawa Center, *Israel and Its Arab Palestinian Citizens*, 2017, p.4, <http://www.mossawa.org/eng/Public/file/OIsrael%20and%20its%20Arab%20Palestinian%20Citizens%20-%2024%20May%202017.pdf>.

³ Zie de website van het Israëlische Ministerie voor Religieuze Zaken: https://www.gov.il/he/Departments/ministry_of_religious_services.

religieuze erfgoed van het Joodse volk in de diaspora te beschermen". Zij ziet ook "de ontwikkeling van Joodse nederzettingen als een nationale waarde."⁴

Sinds 1948 heeft Israël overigens naar schatting "bijna 1100 Joodse nederzettingen gebouwd tussen de Jordaan en de Middellandse Zee. In diezelfde periode heeft Israël meer dan 400 dorpen vernietigd en Arabieren verboden om nieuwe locaties te bouwen."⁵ De enige uitzondering zijn enkele enclaves die de staat heeft gecreëerd op bedoeïenengronden om daar de verplicht verplaatste bedoeïenengemeenschappen te vestigen. Vele Palestijnse dorpen en gemeenschappen die bestonden voor de stichting van Israël en die zich binnen zijn grenzen bevinden, kregen bovendien nooit een officiële erkenning van de staat. Daardoor blijven zij ook verstoken van basisvoorzieningen zoals elektriciteit, water, riolering of wegen.

Terwijl er voor Joodse inwoners van Israël sprake is van een stevige bouwexplosie, worden bouwaanvragen van Palestijns Arabische burgers routinematig geweigerd. Elk gebouw dat zonder vergunning gebouwd is, kan worden afgebroken. Meer dan 50.000 Palestijnse gezinnen wonen in huizen die met afbraak bedreigd zijn.⁶ Recente wetgeving heeft het aantal bevelen tot afbraak en de zwaarte van boetes sterk verhoogd.

Er is een constante en nefaste aanval op menselijkheid en mensenrechten van Palestijnen op de Westoever, Oost-Jeruzalem en de Gazastrook. Meer dan een halve eeuw wonen mannen, vrouwen en kinderen in de bezette gebieden onder militaire bezetting. Volgens internationaal recht is Israël, als bezettingsmacht, verantwoordelijk voor de bescherming van de Palestijnse bevolking onder zijn controle en moet het voorzien in hun welvaart en welzijn. Israël dient ook de volle uitoefening van de mensenrechten van deze bevolking te respecteren, te beschermen en te bevorderen.⁷ En toch was de realiteit tijdens de afgelopen jaren niets minder dan de afwijzing van deze verantwoordelijkheid:

- Met de goedkeuring van elke nieuwe Israëlische nederzetting hebben de Palestijnen hun recht op zelfbestemming ontkend zien worden. Al deze nederzettingen waren illegaal volgens internationaal recht. Sinds 2018 hebben zich naar schatting 628.000 Joods Israëlische burgers gevestigd in nederzettingen op de Westoever en in Oost-Jeruzalem. Israël heeft voorzien in hun veiligheid, administratieve diensten, huisvesting, vervoer, onderwijs en medische zorgen.⁸ Uitbreiding van nederzettingen gaat vaak gepaard met lijden en vernedering van Palestijnen. Zo vernietigde Israël in de loop van 2018 op één dag bijvoorbeeld drie watersystemen, zes huizen, acht constructies voor nutsvoorzieningen en vier zonnepaneelsystemen, om een illegale

⁴ The Mossawa Center, *Israel and Its Arab Palestinian Citizens*, 2017, p.12, <http://www.mossawa.org/eng/Public/file/0Israel%20and%20its%20Arab%20Palestinian%20Citizens%20-%2024%20May%202017.pdf>.

⁵ Oren Yiftachel, *Studying Naqab/Negev Bedouins—Toward a colonial paradigm?*, HAGAR Studies in Culture, Polity and Identities Vol.8 (2), 2008, page 6, http://www.geog.bgu.ac.il/members/Yiftachel/new_papers_2009/yiftachel%20hagar%202008.pdf.

⁶ The Mossawa Center, *Israel and Its Arab Palestinian Citizens*, 2017, p.11, <http://www.mossawa.org/eng/Public/file/0Israel%20and%20its%20Arab%20Palestinian%20Citizens%20-%2024%20May%202017.pdf>.

⁷ United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (ECHO), *Occupied Palestinian Territories; Humanitarian Facts and Figures*, 2017, p.1, <https://www.ochaopt.org/content/humanitarian-facts-and-figures>.

⁸ Human Rights Watch, *Israel and Palestine: events of 2018*, <https://www.hrw.org/world-report/2019/country-chapters/israel/palestine>.

nederzetting uit te breiden of te bouwen. Elf van deze structuren waren gefinancierd door de EU.⁹

- Bewegingsvrijheid geeft toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, medische zorg, godsdienstbeleving en de mogelijkheid om familie en vrienden te ontmoeten. Voor al te veel Palestijnen blijft bewegingsvrijheid een loos recht. Internationaal reizen of zelfs een eenvoudige uitstap van enkele kilometers vereist een Israëlische vergunning die vaak geweigerd of eindeloos uitgesteld wordt. Militaire checkpoints, wegversperringen en de imposante scheidingsmuur (*Separation Barrier*) – die aan zijn westzijde 11.000 Palestijnen isoleert – berokkenen Palestijnen enorme ellende en zijn een aanval op hun waardigheid en rechten als ‘vrije’ mensen.
- Palestijnen zijn onderworpen aan Israëls militaire wetgeving en rechtssysteem dat leidt tot een bijna 100% veroordelingsratio. Op de Israëlische inwoners van de nederzettingen daarentegen zijn het Israëlisch burgerlijk recht en gerechtelijke procedures van toepassing. Geregeld krijgen Palestijnse kinderen niet de gebruikelijke bescherming die wel voor Israëlische minderjarigen geldt. Zij worden getraumatiseerd door nachtelijke raids en arrestaties, ondervragingen zonder voogd of raadsman en bewezen fysieke en mentale mishandeling. Het militaire rechtssysteem spot met hun rechten op eerlijke en gelijke behandeling als burgers en jongeren. Elk jaar worden gemiddeld 500 tot 700 Palestijnse kinderen tussen 12 en 17 jaar gevangengezet en vervolgd.¹⁰
- Palestijnse bouwaanvragen worden zelden of nooit toegekend. Het gevolg is dat elke noodzakelijke renovatie of uitbreiding van een woning, boerderij of stal, het graven van een waterput et cetera beschouwd kan worden als illegaal en dus kan worden gesloopt. Dat geldt ook voor scholen en andere gemeentelijke gebouwen. Tot nu zijn zo 6152 gebouwen gesloopt; 9519 mannen, vrouwen en kinderen zijn uitgezet en meer dan 100.000 mensen zijn hierdoor getroffen. Er zijn zo’n 13.000 hangende sloopbevelen in Israël, waarvan 40 voor scholen. Duizenden Palestijnen leven zo onder de dreiging om dakloos te worden.¹¹
- Landbouwbedrijven hebben elk nut verloren door de vernietiging van velden en het rooien van fruitbomen en oude olijfgaarden door Israëlische bulldozers en door toedoen van kolonisten. Dat schept niet alleen zware economische ellende, het raakt ook aan het weefsel van generaties familiegeschiedenissen en aan de diepe banden met het land van de voorouders. Sinds 1967 zijn meer dan 2,5 miljoen bomen en jonge aanplant gerooid of beschadigd.¹²
- Eerlijke verdeling van hulpbronnen, in het bijzonder water, is cruciaal voor elke bevolking. Het raakt aan alle aspecten van het dagelijks leven. Op de Westoever liggen bijna alle waterreserves, weilanden en vruchtbare akkers, gebieden voor mijnbouw en mineraalwinning in ‘Area C’ (zo’n 60% van de Westoever) onder volledige Israëlische controle. De Palestijnse bevolking heeft weinig tot geen toegang tot deze hulpbronnen. Slechts 50,9% van de

⁹ Zie de website van: the Alliance for Water Justice in Palestine: www.waterjusticepalestine.org.

¹⁰ Zie de website van Defence for Children International – Palestine: https://www.dci-palestine.org/issues_military_detention.

¹¹ Institute for Middle East Understanding (IMEU), *Palestine: 2018 in Review*, <https://imeu.org/article/palestine-2018-in-review>.

¹² Zie de website van: the Alliance for Water Justice in Palestine: www.waterjusticepalestine.org.

Palestijnse huishoudens heeft watervoorziening. Israël, dat meer dan 80% van de waterreserves controleert, verbiedt Palestijnen om water uit rivieren, stromen, beken, meren en reservoirs te putten. Zij mogen evenmin afvoerwater via dammen opvangen. De kolonisten verbruiken meer dan zes keer de hoeveelheid water die de meer dan drie miljoen Palestijnen gebruiken. Zij moeten het doen met regenwater dat ze opvangen in tanks of met waterlevering tegen woekerprijzen door Israël.¹³

Gedurende twaalf jaar is Gaza collectief gestraft door Israëls rampzalige blokkade op land, op zee en in de lucht. Daardoor staat deze enclave van 365 vierkante kilometer en 2 miljoen inwoners op de rand van een onmenselijk bestaan:

- Vier Israëlische militaire operaties (2004, 2008-9, 2012, 2014) en voortdurende invallen, maar ook gevechten tussen Palestijnse rivalen en facties hebben duizenden burgers gedood en verminkt. Zij hebben ook de infrastructuur in Gaza vernield of zo erg beschadigd dat de elektriciteits- en watervoorziening, de ontziltings- en riolinstallaties nauwelijks nog werken. Dat brengt de hele samenleving in Gaza ernstig in gevaar. 97% van de bevolking in Gaza (991.400 kinderen) hebben geen toegang tot schoon drinkwater omdat 97% ervan vervuild is. Kindersterftepercentages zijn gestegen en een kwart van de gediagnosticeerde aandoeningen worden toegeschreven aan het gebrek aan zuiver water. Riolen stromen door buurten naar de zee die nu voor 73% vervuild is.¹⁴ En dat terwijl Israël bekend staat als een “wereldleider in innovatieve en baanbrekende technologieën voor het beheer van schaarse waterreserves.”
- In Gaza treft het grote tekort aan elektriciteit en brandstof die voor iedereen essentieel zijn alle aspecten van het dagelijks leven: stroom leveren voor waterpompen en ontziltingsinstallaties, verlichting en machines gaande houden in ziekenhuizen en scholen, of de koelkast in huis aan de gang houden. In 2019 hadden inwoners van Gaza tussen de 9 en 15 uur per dag elektriciteit.¹⁵ Recent nog heeft eerste minister Netanyahu bevel gegeven aan het leger om brandstoftransporten naar Gaza te halveren, wat de al gevaarlijke situatie nog verergert.¹⁶
- Israël houdt de strikte controle over alle materialen en goederen die Gaza binnenkomen. Dat heeft geleid tot nijpende tekorten aan zaken die noodzakelijk zijn voor herstel en heropbouw van door de gevechten vernietigde of beschadigde infrastructuur, huizen, scholen en ziekenhuizen. Deze beperkingen tasten ook drastisch de mogelijkheden van ziekenhuizen en bedrijven aan om, zelfs minimaal, te functioneren. Tegelijk bepaalt Israël ook welke producten en productie Gaza uit mag, en waar en wanneer die verkocht mogen worden. Dit alles heeft systematisch de economische zekerheid en groei voor de inwoners van Gaza ondermijnd.

¹³ Idem

¹⁴ Idem

¹⁵ United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), *Improvements to Gaza electricity supply: New gridlines and sustainable power solutions enhance hospital services*, 16 July 2019, <https://www.ochaopt.org/content/improvements-gaza-electricity-supply>.

¹⁶ Washington Post, *Israel PM cuts Gaza fuel transfers amid flurry of threats*, 26 August 2019, https://www.washingtonpost.com/world/middle-east/israel-cuts-gaza-fuel-transfers-in-half-after-rocket-attack/2019/08/26/0e259ac4-c7d3-11e9-9615-8f1a32962e04_story.html?noredirect=on.

- Inwoners van Gaza met levensbedreigende ziekten en aandoeningen die acute of chronische zorg nodig hebben (bijv. kankerbehandeling of dialyse) zijn afhankelijk van Israëls vergunning om te reizen. Vergunningen worden vaak geweigerd of uitgesteld waardoor kwetsbare patiënten hulpeloos en wanhopig zijn. Voor inwoners van Gaza die geregeld medische zorg nodig hebben is de situatie nijpend. Sinds juli 2019 is 49% van essentiële geneesmiddelen op zero voorraadniveau (minder dan een maand voorraad).¹⁷
- Studenten, jonge kunstenaars en ondernemers krijgen weinig tot geen kans om hun passie of levensdroom na te streven, wat hun hoop op een betere toekomst wegneemt. Een generatie van energieke, bekwame mensen wordt het recht op 'overvloedig leven' (Joh. 10:10) ontnomen.
- In 2000 telde Gaza 10.000 vissers. Vandaag is nog slechts één derde daarvan als dusdanig aan het werk en 95% van hen leeft onder de armoedegrens. Israël bepaalt de visgrenzen, die continu uitgebreid en ingeperkt worden, wat het extreem moeilijk maakt om te bepalen waar het veilig vissen is. Er wordt door Israëlische soldaten met scherp geschoten op vissers en hun boten worden vaak in beslag genomen om ze daarna beschadigd of zonder motoren en netten terug te krijgen.¹⁸
- Zoals in de bezette gebieden krijgen vertegenwoordigers van de VN en mensenrechtenorganisaties, journalisten en anderen ook geen toegang tot Gaza. Dat beperkt een helder overzicht en transparante kijk op de invloed van Israëls acties en beleid op het leven van de Palestijnen.

Al deze kwesties laten de vele (maar niet de enige) manieren zien waarop de menselijkheid en de rechten van Palestijnen worden geschonden. Wij moeten ons dan ook de vraag stellen of wij echt geloven dat God alle mensen gelijk geschapen heeft ("Want God maakt geen onderscheid tussen mensen" Rom. 2:11) en dat alle mensen het verdienen om ten volle te leven in waardigheid en gelijke rechten. Moeten wij niet gezamenlijk onze stem verheffen om te eisen dat Palestijnen en Israëliërs deze onvervreembare gaven van God gelijk delen? Pax Christi International bevestigt stellig zijn engagement om op te komen voor een rechtvaardige en duurzame oplossing van het Israëlisch-Palestijns conflict die de menselijke waardigheid van elke vrouw, elke man en elk kind erkent, bevestigt en beschermt. Wij roepen de internationale gemeenschap op om haar invloed aan te wenden en aan te dringen op een vernieuwd vredesproces dat gebaseerd is op respect en bescherming van de mensenrechten.

Vertaling: Hugo Swinnen

¹⁷ United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA), *Gaza strip: early warning indicators*, July 2019, https://www.ochaopt.org/sites/default/files/early_warning_indicator_july_2019.pdf.

¹⁸ Zie de website van: the Alliance for Water Justice in Palestine: www.waterjusticepalestine.org.